

D Substantive der o-Deklination

wird fortgesetzt

Maskulinum					Femininum		
	<i>Arzt</i>	<i>Rede</i>	<i>Volk</i>	<i>Mensch</i>		<i>Weg</i>	<i>Insel</i>
ὁ	ἰατρ-ός	λόγ-ος	δῆμ-ος	ἄνθρωπ-ος	ἡ	ὁδ-ός	νῆσ-ος
τοῦ	ἰατρ-οῦ	λόγ-ου	δῆμ-ου	ἄνθρωπ-ου	τῆς	ὁδ-οῦ	νῆσ-ου
τῷ	ἰατρ-ῷ	λόγ-ῳ	δῆμ-ῳ	ἄνθρωπ-ῳ	τῇ	ὁδ-ῷ	νῆσ-ῳ
τὸν	ἰατρ-όν	λόγ-ον	δῆμ-ον	ἄνθρωπ-ον	τὴν	ὁδ-όν	νῆσ-ον
ὦ	ἰατρ-έ	λόγ-ε	δῆμ-ε	ἄνθρωπ-ε	ῶ	ὁδ-έ	νῆσ-ε
οἱ	ἰατρ-οί	λόγ-οι	δῆμ-οι	ἄνθρωπ-οι	αἱ	ὁδ-οί	νῆσ-οι
τῶν	ἰατρ-ῶν	λόγ-ων	δῆμ-ων	ἄνθρωπ-ων	τῶν	ὁδ-ῶν	νῆσ-ων
τοῖς	ἰατρ-οῖς	λόγ-οις	δῆμ-οις	ἄνθρωπ-οις	ταῖς	ὁδ-οῖς	νῆσ-οις
τοὺς	ἰατρ-οὺς	λόγ-ους	δῆμ-ους	ἄνθρωπ-ους	τάς	ὁδ-οὺς	νῆσ-ους

Neutrum				
	<i>Heiligtum</i>	<i>Werk</i>	<i>Lebewesen</i>	<i>Sportplatz</i>
τὸ	ἱερ-όν	ἔργ-ον	ζῷ-ον	γυμνάσι-ον
τοῦ	ἱερ-οῦ	ἔργ-ου	ζῷ-ου	γυμνασί-ου
τῷ	ἱερ-ῷ	ἔργ-ῳ	ζῷ-ῳ	γυμνασί-ῳ
τὸ	ἱερ-όν	ἔργ-ον	ζῷ-ον	γυμνάσι-ον
ὦ	ἱερ-όν	ἔργ-ον	ζῷ-ον	γυμνάσι-ον
τὰ	ἱερ-ά	ἔργ-α	ζῷ-α	γυμνάσι-α
τῶν	ἱερ-ῶν	ἔργ-ων	ζῷ-ων	γυμνασί-ων
τοῖς	ἱερ-οῖς	ἔργ-οις	ζῷ-οις	γυμνασί-οις
τὰ	ἱερ-ά	ἔργ-α	ζῷ-α	γυμνάσι-α

Den Vok.Sg.m./f. bildet der Ablaut -ε des Themavokals -ο. Der Vok.Pl. ist immer dem Nom.Pl. gleich.

Im Neutrum enden der Nom.Pl. und der Akk.Pl. wie im Lateinischen auf kurzes -α.

KONTRAKTA der o-Deklination

Maskulinum	Neutrum	beim Adjektiv
√ νοο-	√ ὀστεο-	√ εὐνοο-
Sinn	Knochen	wohlgesinnt
ὁ νοῦς < νό-ος	τὸ ὀστοῦν < ὀστέ-ον	εὐνοους εὐνοῦν
τοῦ νοῦ < νό-ου	τοῦ ὀστοῦς < ὀστέ-ου	εὐνου
τῷ νῷ < νό-ῳ	τῷ ὀστῷ < ὀστέ-ῳ	εὐνῳ
τὸν νοῦν < νό-ον	τὸ ὀστοῦν < ὀστέ-ον	εὐνοῦν εὐνοῦν
ὦ νοῦ < νό-ε	ὦ ὀστοῦν < ὀστέ-ον	
οἱ νοῖ < νό-οι	τὰ ὀστᾶ ! < ὀστέ-α	εὐνοὶ εὐνοα !
τῶν νῶν < νό-ων	τῶν ὀστών < ὀστέ-ων	εὐνων
τοῖς νοῖς < νό-οις	τοῖς ὀστοῖς < ὀστέ-οις	εὐνοίς
τοὺς νοῦς < νό-ους	τὰ ὀστᾶ ! < ὀστέ-α	εὐνοὺς εὐνοα !

Im Nom./Akk.Pl.n. setzt sich das typische -α gegen die Kontraktionsregeln durch.